

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 7. februar 2019

Miljø- og fødevareministerens besvarelse af spørgsmål nr. 276 (MOF alm. del), stillet den 4. december 2018 efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Rasmus Vestergaard Madsen (EL).

Spørgsmål nr. 276

"Vil ministeren som opfølgning på svaret på MOF alm. del - spørgsmål 164 oplyse, hvor mange gange besætningsdyrlægerne har rettet henvendelse til myndighederne om dyrevelfærdsmæssige svigt i forbindelse med besætningskontrol og sundhedsrådgivning, fordelt på dyregrupper og regioner?"

Svar

"Fødevarestyrelsen har på baggrund af spørgsmålet foretaget en søgning i styrelsens journalsystem for årene 2017-2018 og kan oplyse, at der er modtaget fire henvendelser om dyrevelfærdsmæssige svigt fra privatpraktiserende besætningsdyrlæger i perioden 2017-2018.

Det bemærkes, at ikke alle henvendelser kan inddeles på regionsniveau, hvilket bl.a. skyldes, at henvendelserne er modtaget hos veterinærenhederne, som dækker over større områder end regionerne. Der er fire enheder i alt.

En henvendelse som vedrører en kvægbesætning i Nordjylland, er modtaget hos Veterinærrejsesholdet, og er omfattet af indberetningspligten, jf. dyrlægelovens § 8, stk. 2.

Det følger af dyrlægelovens § 8, stk. 2, 1. pkt., at når en dyrlæge bliver opmærksom på syge dyr, herunder at dyrenes sundhed ikke tilgodeses eller andre kritisable forhold af betydning for fødevarerikigheden, skal dyrlægen gøre dyreejeren eller den besætningsansvarlige opmærksom herpå med henblik på at få forholdene ændret eller om nødvendigt rette henvendelse til Fødevarestyrelsen. Dyrlægen har ikke pligt til at indberette forhold, som nævnt ovenfor, til Fødevarestyrelsen, hvis forholdene er bragt i orden, og det er derfor ikke alle overtrædelser, som dyrlægen evt. måtte blive opmærksom på, der bliver styrelsen bekendt.

Tre af henvendelserne er omfattet af dyreværnslovens § 20, stk. 1 og 2, hvoraf to af henvendelserne omhandler kvæg og er modtaget hos henholdsvis Veterinær Nord og Veterinær Syd, og en af henvendelserne omhandler heste og er modtaget i Veterinær Syd.

Det følger af dyreværnsloven § 20, stk. 1 og 2, at dyrlæger har pligt til at politianmelde dyrevelfærdsmæssige svigt. Dette gælder dog ikke, hvis forholdet ikke er groft og i øvrigt straks rettes. Ved uforsvarlig behandling af dyr, skal dyrlægen således i første omgang gøre dyreejeren eller den besætningsansvarlige opmærksom herpå med henblik på at få forholdene ændret. Dette har dyrlægen ikke pligt til at indberette til Fødevarestyrelsen eller politianmelde. Dyrlægerne, der har henvendt sig til Fødevarestyrelsen om dyrevelfærdsmæssige svigt, er blevet vejledt i at rette henvendelse til politiet med henblik på at indgive en politianmeldelse.

Fødevarestyrelsen skal gøre opmærksom på, at styrelsen ikke systematisk journaliserer henvendelser, hvor dyrlægen er sendt videre til politiet som rette myndighed. Endvidere kan der være henvendelser om dyrevelfærdsmæssige svigt eller om forhold, der er indberettet til Fødevarestyrelsen, jf. dyrlægelovens § 8, stk. 2, som er journaliseret i systemet, men som ikke umiddelbart har kunnet fremsøges i journalsystemet, da sagerne/henvendelserne ikke kommer frem ved anvendte søgeord. Dette kan bl.a. skyldes, at der ikke er krav om at anvende bestemte søgetermer, som vil kunne frembringe henvendelser under de to regelsæt, da der ikke generelt er behov for at kunne fremsøge henvendelser under henholdsvis dyrlægelovens § 8, stk. 2, eller dyreværnslovens § 20, stk. 1 eller 2. Der tages derfor forbehold for, at Fødevarestyrelsen kan have modtaget henvendelser som ikke er registreret eller kan fremsøges i Fødevarestyrelsens journalsystemer.

Afslutningsvis skal styrelsen bemærke, at de kontroller, der ifølge Dyrevelfærdsrapporten 2018 for året 2017 har medført sanktioner, ikke kan bruges til at sammenholde med antallet af henvendelser til Fødevarestyrelsen efter dyrlægeloven og til politiet efter dyreværnsloven. Dette skyldes bl.a., at tærsklen for, hvornår der skal gives en sanktion under dyrevelfærdskontroller er lavere, end tærsklen for dyrlægens pligt til at indberette eller anmelde forhold under dyrlægeloven og dyreværnsloven. En sanktion i en dyrevelfærdskontrol kan være udløst af eksempelvis manglende dokumentation af forhold, som derfor ikke udgør et dyrevelfærdsmæssige svigt efter dyrlægeloven eller dyreværnsloven.”

For så vidt angår antallet af anmeldelser til politiet efter dyreværnslovens § 20, stk. 1 og 2, har Justitsministeriet efter anmodning indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der oplyser følgende:

”Rigspolitiet kan oplyse, at det ikke er muligt ved et elektronisk udtræk i politiets systemer at opgøre antallet af gange, hvor besætningsdyrlæger har rettet henvendelse til politiet om dyrevelfærdsmæssige svigt i forbindelse med besætningskontrol og sundhedsrådgivning. Rigspolitiet kan oplyse, at en sådan henvendelse – afhængig af den enkelte sags konkrete omstændigheder – vil kunne bliver registreret under forskellige gerningskoder vedrørende dyreværn. Det vil derfor kræve en ressourcekrævende manual gennemgang at fremfinde denne type sager.”

Jakob Ellemann-Jensen

/

Per Henriksen